

Kính mừng Thượng Tho THẦY LÊ SĨ NGẶC

Bài 1

Tuổi trời nay đã đạt chín mươi
Thiên kỷ Hai ngàn cũng tới nơi,
Mừng Thầy tuổi hạc tăng thêm mãi,
Chúc Cụ sức trai giữ vây hoài.
Trò cũ năm xưa qua sum họp,
Ái hữu giờ đây lại vui vầy.
Công Danh Thế Sư... thôi đừng nói,
An Lạc Thân Tâm... miệng mỉm cười

Bài 2

Chúc Thầy thượng thọ tuổi chín mươi,
Luân lạc bao năm đã trải rồi,
Mười sáu tuổi xanh da du học
Hăm lăm trai trẻ đã thành tài.
Giám đốc Trung Tâm hăng cai quản,
Tổng trưởng Giao Thông cũng từng ngồi.
Sự nghiệp công danh xây đã đủ,
Tuổi trời chung hưởng với... Cô thôi

Trình Hữu Dục cẩn đề

Sacramento ngày 22-03-2000

Ái hữu Lê Sĩ Ngạc với bảng mừng đại thượng thọ

địch, do đó vào cuối năm 1945 quân Pháp lần lần chiếm lại hầu hết miền Nam Việt Nam.

Đầu năm 1946 cụ cùng một phái đoàn của Ủy Ban Kháng Chiến Nam Bộ ra Bắc cầu viện Trung Ương. Cuộc hành trình đó thật vất vả và đầy chướng ngại. Vượt biển qua Thái Lan, đi đường thủy tới đảo Hải Nam, vào lục địa Trung Quốc, cuối cùng tới Hà Nội, mất 8 tháng hành trình. Phái đoàn gặp các cấp lãnh đạo nhà nước, và họ mời cụ tham gia vào chính quyền Trung Ương. Lúc này, cụ thấy rõ được mặt thật của Việt Minh là độc tài, chủ trương loại trừ các đảng phái Quốc gia, nên cụ ly khai, trở về Huế, liên kết các người cùng chí hướng lập phong trào Quốc Gia Liên Hiệp để đối phó với thời sự. Một Hội đồng chấp chính Trung Việt được thành lập mà cụ là Phó Chủ tịch.

Cuối năm 1948 Hội đồng chấp chính tự giải tán, cụ Lê Sĩ Ngạc vào Saigon, trở về ngành Công Chánh, hành nghề thầu khoán, và thành công khá quan. Nghiệp đoàn Thầu Khoán Việt Nam bầu cụ làm Chủ tịch. Trong thời gian này ông Ngô Đình

Diệm thường tới thăm, và luận bàn về hiện tình đất nước, nhờ đó cụ biết rõ chí khí và kinh nể nhà ái quốc chân chính đó.

Năm 1955, khi lên làm Tổng thống, ông Ngô Đình Diệm mời cụ hợp tác chính phủ. Cụ nhận lời tham gia và giữ chức Giám Đốc Quốc Gia Doanh Tế Cục, là một cơ quan mới lo trợ giúp, mở mang các ngành kỹ nghệ Việt Nam trong thời kỳ phôi thai. Trong cương vị này, cụ lập ra Hội Kỹ Sư và Kỹ Thuật Gia Việt Nam, xây dựng trụ sở và hội trường cho hội. Hậu thế khi ăn quả hắn nhớ kẻ trồng cây!!

Cuối năm 1956, cụ rời khỏi Quốc Gia Doanh Tế Cục để làm Giám Đốc Trung Tâm Quốc Gia Kỹ Thuật gồm trường Cao Đẳng Công Chánh, trường Kỹ Sư Công Nghệ, Cao Đẳng Điện Học, Cao Đẳng Hóa Học, và cụ kiêm nhiệm Giám Đốc trường Cao Đẳng Công Chánh. Đây là nơi cụ đã giữ trách nhiệm lâu năm nhất, và đã để lại nhiều kỷ niệm nhất trong đường sự nghiệp.

Tháng 11-1964 thủ tướng Trần Văn Hương bổ nhiệm cụ làm Tổng Trưởng Công Chánh và Giao Thông. Tình trạng chính trị nước nhà lúc này thật đen tối, chánh phủ Trần Văn Hương giải tán 5 tháng sau đó, và cụ trở lại điều khiển Trung Tâm Quốc Gia Kỹ Thuật, và trường Cao Đẳng Công Chánh như cũ.

Sau hơn 30 năm đem tâm trí phục vụ tổ quốc, qua nhiều cương vị khác nhau, qua bao biến cố lịch sử của đất nước; vào tháng 8-1968 cụ già từ Trung Tâm Quốc Gia Kỹ Thuật, để về sống dời hưu trí. Hai ông bà xuất ngoại thăm các con đang học Đại học ở Pháp và Mỹ. Sau đó gia đình cụ định cư tại Tiểu bang Virginia cho đến nay.

* * *

Thưa Quý Ái hữu: Nhìn đường đời cụ đi qua theo vận nước nổi trôi, chúng ta thấy cụ giữ một lòng son sắt với đất nước, giữ tiết tháo cương thường của bậc sĩ phu, và trí đức của bậc Thầy trong truyền thống Á Đông.

Sau cuộc bể dâu của đất nước, một số lớn AHCC, kẻ trước người sau bôn ba ra hải ngoại. Nhờ lòng ưu ái và nhiệt tình của các bậc lão thành, trong đó có cụ, nhờ truyền thống tốt đẹp “trọng thầy, quý bạn” mà tập thể kỹ sư, kỹ thuật gia VN ở hải ngoại đã tìm đến nhau, gắn bó keo sơn trong tình đồng

môn, đồng sự và cũng là “đồng hội đồng thuyền”. Thật là nguồn an ủi lớn khi chúng ta sống xa quê hương và bà con họ hàng. Cụ Ngạc tham gia nhiệt tình vào các sinh hoạt của AHCC vùng Thủ đô HTĐ. Đọc những bài cụ viết trong LTCC chúng ta cảm nhận được tâm huyết và hoài bão của cụ. Thưa các Ái hữu: Cụ Lê Sĩ Ngạc là cây đại thụ còn xanh tươi trong vườn kỹ thuật VN!!!

Thưa Thầy Cô: “Sự sinh là đại nghĩa!!” Chúng con là một số môn sinh của thầy hiện diện hôm hay, hân diện gọi danh hiệu Thầy Cô. Hai tiếng đầy kính trọng và thân thương gợi nhớ lại những kỷ niệm trong sáng của Trung Tâm Quốc Gia Kỹ Thuật những ngày xưa ấy!

Thầy mãi mãi là bậc thầy trong trường học, và bậc thầy trên trường đời của chúng con!!

Trong tuổi hạc này, thầy cô với tâm hồn thảnh thơi “khi xem hoa cỏ, lúc chờ trăng lên”, khi vui quên bài “tam nguyên, tứ hỉ, gió đông, gió tây”. Thật là tuyệt vời!! Mừng khánh thọ cửu tuần, chúng con thành tâm chúc thầy cô trường thọ, sống ngoài trăm tuổi, sống an lành hạnh phúc, yêu đời, và “*Dù cho mái tóc không còn xanh nữa. Mây bạc trăng vàng vẫn thoát tha*”. (thơ Hoàng Cầm)

Xin kính chào Thầy Cô và quý Ái hữu.

